

Slovenski hmeljnar

Prvi slovenski strokovni list za hmeljarstvo

Izhaja štirinajstrednevno ♦ Naročnina Din 20.—, za inozemstvo Din 50.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ul. 4, telefon 176

Leto VII

Celje, dne 3. aprila 1936

Štev. 7

Nemški dumping?

Nemčija je, kakor znano, že v letu 1933 uravnala površino hmeljskih nasadov ter poslej vedno in povsod poudarjala, da hmeljišč ne bo pod nobenim pogojem širila. To stališče je bilo tudi docela razumljivo, ker pri normalni letini že določena površina nasadov, okrog 9000 ha, mora dati tako obilen pridelek, da ga bo težko spravili v denar. Medtem pa izgleda, da Nemčija ni tega mnenja in da ima docela druge namene. Tako je bilo za lani dovoljeno 900 ha novih nasadov, dejansko zasajenih pa 700 ha — namesto katerih bi se moralo jeseni skrčiti prav toliko starih; toda naknadno se je izdalo dovoljenje, da starih nasadov ni treba skrčiti in da se površina nasadov enostavno poveča za teh 900 ha. Tako se bo površina hmeljskih nasadov v Nemčiji povečala, in to vprav v času, ko se povsod priporoča omejitev nasadov — po zgledu Nemčije.

Pa je že tako. Eno se govori, drugo pa se dela! Drugim priporočajo omejitev nasadov, da jih sami lahko razširijo! Sicer pa smo tega že vajeni in v poročilih iz Nemčije že dalj časa čitamo med vrstami, da mora Nemčija površino nasadov povečati, da bo imela dovolj hmelja tudi za izvoz itd. Zdi se, da Nemčija teži za tem, da bi obvladala tudi zunanja tržišča — dumping.

Morda pa se bodo v Nemčiji le še spametovali, saj imajo že z letnikom 1935 bridke izkušnje. Vkljub le slabo srednji letini so namreč pridelali lani hmelja več kot dovolj in dočim so boljšega kar hitro prodali doma, slabši ne gre in ne gre v denar. Zato so pred kratkim odredili domačim pivovarjem, da se morajo založiti s hmeljem za pol-drugo leto t. j. do konca marca 1937, in to na podlagi porabe hmelja v času od začetka aprila 1934

do konec marca 1935 ter tako pokupiti še preostale zaloge. Tudi cene so jim določili, in sicer za Hallertauski in Badenski hmelj s 4,90—5,30 RM (86 do 93 Din), za ostale provenience pa s 4,30 do 4,70 RM (75—82 Din) za kg, razen Spaltskega in Tettnangskega hmelja, ki je že razprodan. Zato, da pokupijo ta hmelj, nudijo pivovarjem razne plačilne in kreditne ugodnosti. Računali so, da bodo pivovarne kar hitro posegle po tem hmelju. Pa niso in so jim sedaj znižali ceno za 0,40 RM (8 Din) pri kg, če prevzamejo hmelj do konec marca, oziroma za 0,24 RM (4,20 Din), če ga prevzamejo do polovice aprila. Izgleda, da poskušajo v Nemčiji vse, da bi vnovčili še preostale zaloge hmelja. Zato pa tudi pri izvozu izvajajo pravi dumping. Saj nudijo hmelj za izvoz že po 1,60—2,60 RM (28 do 45 Din) za kg in povrh še prav čedno izvozno premijo; s tem pa so seveda cene hmelja na svetovnem tržišču sploh pritisnili precej navzdol.

Kakor iz navedenega sledi, se je Nemčija glede izvozne trgovine zaenkrat močno vračunala. Lahko je narekovati cene hmelju domačim pivovarjem, ker se morajo rade ali nerade vkloniti, toda svetovno tržišče je svobodno in se ne pokorava kar tako na komando. Zato si skuša Nemčija osvojiti tržišče z dumping-cenami in ubija s tem ceno sploh, razliko pa bodo zaenkrat pač plačale domače pivovarne. Kako bo v bodoče, pa se bo videlo. Morda bodo slabe izkušnje pretekle sezone le izpametovala Nemčijo, da ne bo več širila nasadov in ubijala cene na svetovnem tržišču s svojim dumpingom na račun lastne pivovarske industrije. Če pa ne, bo konkurenca vedno hujša, zdržal pa bo tisti, ki bo z najmanjšimi stroški znal pridelovati najboljše blago. To pa seveda ne bo v korist hmeljarjem in prav gotovo tudi onim v Nemčiji ne.

Kontrola toplote v sušilnicah.

Vsak hmeljar dobro ve, kako važno je, da suši hmelj pri primerni toploti. Ako je toplota prenizka, gre sušenje prepočasno od rok, če pa je previsoka, se hmelj prežge, trpi na kakovosti lupulina in arome, poleg tega pa se še po nepotrebnem sežge preveč kuriva. Hmeljarji sicer nadzorujejo toploto v sušilnicah s toplomerom, vendar je to precej težavno in često se prepozno opazi, da se je toplota dvignila daleč nad dopustno najvišjo temperaturo.

Kakor poročajo iz Prage, je tam neki zavod za izdelovanje finih meril sestavil t. i. *thermosignalni* aparat, ki se dá vstaviti v vsako sušilnico in potem avtomatično kontrolira toploto. Aparat se dá uravnati na vsako najnižjo in najvišjo toploto, ki ne sme biti prekoračena. Kakor hitro se potem toplota dvigne nad najvišjo ali pade pod najnižjo, aparat to takoj naznani z dobro slišnim signalom. Aparat bo prišel na trg pod imenom »*Thermosignal Edelmann*« in bo menda tudi cena razmeroma nizka, da si ga bo lahko omislil vsak hmeljar.

Tudi naši hmeljarji se bodo gotovo zanimali za tak aparat. Saj vsi vemo, kako nerodno je nadzirati toploto v sušilnici z navadnim toplomerom in da se tudi pri največji pazljivosti često kaka lesa prežge. Novi aparat pa se takoj oglasi z zvonjenjem, če se je toplota preveč dvignila ali preveč padla. Še boljši je mod. II, ki poleg slišnega signala tudi pokaže na kontrolni deski rdeče svetlo, če se toplota preveč dvigne, oziroma zeleno, če preveč pade. Za pogon aparata skrbi električna baterija kakor za žepne svetilke in zdrži ena sama ves čas sušenja. »*Thermosignal Edelmann*« vsekakor omogoča hmeljarju, da suši hmelj vedno pri najugodnejši toploti, da prihrani na kurivu in da nudi potem kupcu res čim boljše blago. O tem aparatu bomo še poročali.

Razno

Konsum piva na Madžarskem se je znatno dvignil in je znašal v mesecih januar-oktober lanskega leta 125.000 hl proti 85.000 hl v isti predlanski dobi. Domneva se, da je dvigavanje konsuma piva povzročilo v prvi vrsti znatno podraženje vina.

Uvoz in izvoz hmelja v Angliji. Uvoz hmelja v Angliji je znašal lani skupno 20.800 stotov proti 22.500

Polybarit

proti rdečemu pajku

se dobi pri tvrdki **IVAN VIRANT, ŽALEC**

Galica

proti peronospori

se dobi pri tvrdki **IVAN VIRANT, ŽALEC**

stotov v letu 1934. Izvozilo pa se je lani 7600 stotov hmelja proti 6650 stotov v letu 1934.

Konsum piva in vina na Ogrskem je zelo nestalen. Piva se je popilo v letu 1927/28 še kakih 670.000 hl, potem pa vedno manj in v letu 1932/33 le še 164.500 hl, v letu 1934/35 pa zopet 180.000 hl. Vina pa se je popilo v letu 1927/28 le 1.600.000 hl, potem pa vedno več in v letu 1930/31 že 3.350.000 hl, to je 38,5 l letno na osebo, proti 18,5 l v letu 1927/28.

Konsum piva v Italiji je znašal v pivovarskem letu 1934/35 le 287.574 hl, dočim v prejšnjem letu še 372.366 hl, lani torej za 84.794 hl t. j. 23% manj kakor predlani.

Produkcija piva v Franciji je znašala lani 15 milijonov dvesto tisoč hektolitrov, za dobrih 9% manj kakor predlani.

Produkcija piva na Japonskem je znašala lani 1.890.000 hl proti 1.750.000 hl v letu 1934. Izvozilo se je lani iz Japonske 264.600 hl piva.

Konsum piva v Ameriki se je vkljub izredno mrzlemu vremenu dvignil letos v januarju za 12% v primeri z istim mesecem lanskega leta.

Francoski hmeljarji odločno zahtevajo, da se uvozna carina za hmelj dvigne s 4 ffrs na 8 ffrs za kg. Ker pa se pivovarne protivijo, do zvišanja carine zaenkrat menda še ne bo prišlo.

Za uvoz piva v Jugoslavijo je carina znižana s 30 na 20 zlatih dinarjev za 100 l. Carina na pivo se je znižala menda zato, da se ustreže češkoslovaškim pivovarnam in pa da se zniža cene pivu, ki so pri nas res izredno visoke.

Izvoz hmelja iz ČSR je znašal v prvem polletju 1935/36 (oktobra do februarja) skupno 45.353 stotov t. j. nad 61% celokupnega pridelka proti 49.148 stotov v istem polletju 1934/35, letos torej za 3795 stotov manj. Izvozilo se je največ v Nemčijo, namreč 9926 stotov (lani 8476), v Francijo 6348 (6750), Avstrijo 5245 (4735), Belgijo 4994 (7062), USA 4229 (4869), Švedsko 3398 (2548), Švico 2817 (4124), Argentinijo 1872 (1212), Nizozemsko 1250 (1522), Španijo 713 (391), Anglijo 687 (516) in Dansko 678 (2008) stotov. Največ hmelja izvaža torej ČSR v Nemčijo, kjer ima uvozni kontingent 10.000 stotov letno po znižani carini 70 RM namesto 150 RM. Nazadoval pa je izvoz češkega hmelja zlasti v Belgijo, kjer sta ČSR izpodrinila zlasti Jugoslavija in Poljska, in pa v Ameriko, kjer se je dobro vpeljala letos posebno Jugoslavija; za USA in še bolj za Belgijo je bil letos češki hmelj sorazmerno predrag.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Obrezovanje je v polnem teku in gre pri ugodnem vremenu prav dobro od rok. Korenika je dobro prezimila in ni trpela nobene škode. — V kupčiji za pičle še preostale zaloge lanskega letnika zaenkrat ni pravega zanimanja.

Bakreno apno

proti peronospori

se dobi pri tvrdki **IVAN VIRANT, ŽALEC**

Vojvodina: Z obrezovanjem se je že pričelo. Vreme je zaenkrat prav ugodno. — Kupčija docela miruje.

Češkoslovaška: Zadnjih štirinajst dni je bilo razmeroma še precej prometa. Trži se predvsem cenejše blago za domačo porabo in za izvoz, pa tudi boljše nekaj za izvoz. Cene so še nekoliko popustile in notira sedaj lanski žateški pridelek 32—45 Din za kg. Znamkovanih je doslej v žatcu nad 45.000 stotov lanskega pridelka. Hmelj iz Uštica in Roudnic notira 25—32 Din, oni iz Dube pa 16—22 Din za kg. Tendenca je v splošnem mirna, vendar še precej čvrsta. — Pri izredno ugodnem vremenu se je semtertje že pričelo z odoravanjem in v nekaterih legah deloma tudi že z obrezovanjem.

Nemčija: Pri razmeroma mirni tendenci se domače pivovarne polagoma dalje krijejo, vendar razmeroma še vedno ni mnogo prometa. Za domačo porabo se plačuje za lanski Hallertau 70—88 Din, Hersbruck, Württemberg in Baden 60—70 Din, Jura 74 do 77 Din ter Tettnang in Spalt 88—95 Din, za izvoz pa za Hallertau 35—42 Din ter Baden, Rheinpfalz in Aischgrund 31—37 Din za kg. Povpraševanja za izvoz je razmeroma le malo.

Francija: Kupčija je prav mirna in je bilo zadnji čas zaključeno le nekaj stotov. Cene so v glavnem nespremenjene, vendar se kupuje v prvi vrsti le cenejše blago in plačuje za lanski alzaški hmelj do 17 Din, Burgund 11—14 Din in Nord 7—9 Din za kg. Na borzi pa notira alzaški 29—36 Din, Burgund 23—26 Din in Nord 10—14 Din za kg.

Poljska: V hmeljski kupčiji je položaj nespremenjeno miren in pride le semtertje še do kakega zaključka za cenejše blago po nespremenjenih cenah.

Belgija: Na tržišču je tendenca nespremenjeno mirna in prav tako so ostale tudi cene nominalno nespremenjene.

Anglija: Položaj v hmeljski kupčiji je nespremenjeno miren in so tudi zaključki prav redki.

Amerika: Na tržišču je tendenca prav mirna in so tudi cene nekoliko oslabele. Lanski pridelek notira domači 10—14 Din, predlanski 7—9 Din in starejši 3—6 Din, že zacarinjen inozemski pa lanski 39—80 Din in predlanski 22—39 Din za kg. Ker so cene tako nizke, hmeljarji nihi ne silijo s prodajo. Največ zaključkov iz prve roke je bilo zadnji čas za Oregon po 5—8 Din za kg. Več zanimanja je za predprodajo ter so se tudi cene nekoliko izboljšale; tako je bilo nekaj zaključkov za letnik 1936 po 11 Din ter za letnik 1936/37/38 po 11, 12 in 13 Din za kg.

Najvišje cene, dejansko plačane zadnji čas za 1 kg najboljšega hmelja raznih provenienc, so bile naslednje:

Nemčija (Hallertau)	Din 81
Češkoslovaška (Žatec)	Din 45
Anglija (Golding)	Din 39
Francija (alzaški)	Din 29
Jugoslavija (savinjski)	Din 18
Poljska (wolinjski)	Din 16
Belgija (Alost)	Din 15
Amerika	Din 14

Za razvedrilo

Smola.

Temna, črna noč. Lije kakor iz škafe. Utrujen popolnik je zašel in stopa sam po samotni cesti. Ves obupan pride do razpotja, kjer je stal kažipot. Rad bi se prepričal, kam vodi ta neskončna pot, toda kako naj to prebere v taki temni noči. Pa napne vse moči, spleza z veliko težavo po kolu navzgor, prižge vžigalico in bere: »Pozor, sveže prepleskano.«

Utemeljeno.

»Torej vi ne zaupate novi banki?«

»Odkrito povedano, ne, ker blagajnik nosi vedno vozni red s seboj.«

V šoli.

Učitelj: »Jakec, povej mi tekočino, ki nikdar ne zmrzne.«

Jakec: »Vrela voda.«

Opozarjamo vse kmetovalce v Savinjski dolini, zlasti pa hmeljarje, da proizvajamo razna umetna gnojila preizkušene kakovosti, in sicer:

kostni superfosfat KMF 18/19 %
rudn. superfosfat 16 % in 18 %
fosfatno žlindro FŽ 6/10/18 %

nadalje imamo stalno na zalogi tudi

čilski soliter in kalijevo sol

ki jih dobavljamo po najugodnejših dnevnih cenah.

Vsa navedena gnojila se dobivajo v vagonih pri naši tvornici, v nadrobni prodaji pa pri vseh kmetijskih zadrugah in večjih trgovcih.

Tovarna kemičnih izdelkov
v Hrastniku d. d.
PODRUŽNICA CELJE.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

sprejema
vse vrste zavarovanj proti požaru: poslopja, vse premičnine, hmelj, zvonove, steklo, nezgode, vlom, jamstvo, avto-kasko, življenjska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninska zavarovanja »Karitas«.

Zastopniki v vsaki župniji.

Podružnica: Celje, Vodnikova ulica 2.

Nitrofoskal-I

se je pokazal kot najboljšo gnojilo za hmeljnike

Hmeljarji, ne pozabite tekom letošnje pomladi gnojiti s tem izvrstnim gnojilom svoj hmelj! Gnojilo lahko naročite pri Tvornici za dušik d. d. Ruše, ozir. pri Skladišču Kmetijske družbe v Celju, pri g. Zanierju v Št. Petru in Št. Pavlu, pri g. Krašovicu in g. Vizovišku v Žalcu

Hmeljarji, poravnajte naročnino!

V nevarnosti

je tvoj denar doma pred ognjem in tatovi!

Nalagaj

denar v domače hranilnice!

Zaupaj svoj denar

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE
(prej JUŽNOSTAJERSKA HRANILNICA)
v CELJU, nasproti pošte.

Za hranilnico jamči Dravska banovina z vsem premoženjem in davčno močjo.

Nove vloge so takoj izplačljive.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezervin hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

v novi, lastni palači

na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

registrirana zadruga z neomejeno zavezo